

Μαρία Μήτσουρα Η κυρία Τασία και ο Γουλιέλμος Καταβάθος εκδόσεις: Πατάκη

Media: LIFO

Page: 64

Published at: 09-12-2021

Author: Surface: 177.38 cm² Circulation: 0

Subjects:

Η ΚΥΡΙΑ ΤΑΣΙΑ ΚΑΙ Ο ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ ΚΑΤΑΒΑΘΟΣ

Μαρία Μήτσουρα
Η κυρία Τασία και ο Γουλιέλμος Καταβάθος
ΕΚΔΟΣΕΙΣ Πατάκη
ΣΕΛΙΔΕΣ 136

ΔΩΣΕ ΣΤΗ ΜΑΡΙΑ ΜΗΤΣΟΥΡΑ ΤΟ ΤΙΠΟΤΑ ΚΑΙ ΘΑ ΤΟ ΚΑΝΕΙ ΚΑΤΙ, θα το μεταμορφώσει σε κτίρια που φοράνε μεταλλικά σκουφάκια και μυτερά, που είναι και δεν είναι ιεροί ναοί, άσε που θα μπορέσει να βρει κάτω από μια αχρηβίδα, αυτήν τη μητέρα όλων των μαργαριταριών, ένα κρυμμένο σημείωμα για τον Καιάδα των καλών στιγμών. Εν προκειμένω, μιλάμε για μερικές από τις ποιητικές εικόνες που περιλαμβάνονται στο νέο βιβλίο της Μαρίας Μήτσουρα *Η κυρία Τασία και ο Γουλιέλμος Καταβάθος*, αυτής της εξάισιας ποιήτριας της ύπαρξης που μετέτρεψε το αθηναϊκό τοπίο σε αστείρευτη πηγή φαντασιώσεων και φαντασμάτων, βγαλμένων από τη σιωπηρή της νύχτα. «Τυχαίνει αργά το βράδυ να νιώθω καινούργια», γράφει στο νέο της βιβλίο, όπου με άξονα την ποίηση και οδηγό τα όνειρα στήνει το δικό της αφηγηματικό σκηνικό γύρω από μια αυλή που χάθηκε σε έναν κήπο που περιβάλλεται από απεγνωσμένα πλάσματα, στοιχειωμένες αναμνήσεις και αιωρούμενα αντικείμενα. «Την ημέρα που συνάντησα την κυρία Τασία και τον άσπρο γάτο της, τον Γουλιέλμο Καταβάθος, μια θύελλα είχε περάσει πρώτα από τον κήπο και μετά μέσα από το σπίτι μου, με φτερά που χτυπήθηκαν στους καθρέφτες. Αλλά δεν φοβήθηκα γιατί, κρυφά από τους άλλους, σε μια τέτοια θύελλα μεγάλωσα, αυτή μου πήρε από την κούνια τη μισή φωνή», γράφει στο γνωστό, αυθεντικό ύφος που την έχει καταστήσει την πιο προσιτή και προσηνή υπερρεαλίστρια. Επτά χρόνια μετά τη συλλογή διηγημάτων *Από τη μέση και κάτω* και δεκατρία μετά την εξάισια μυθιστορηματική αυτοβιογραφία *Με λένε λέξη*, η Μήτσουρα επιστρέφει ακμαία και σφιχτά δεμένη στο καταιγιστικό γραπτό της όνειρο που στοιχειώνει τις δικές μας εικόνες, θυμίζοντας απευθείας το ονειρώδες μέσα στο όνειρο του Πόου. Όπως, άλλωστε, γράφει και η ίδια, επικαλούμενη τον Γιέιτς, «how can we know the dancer from the dance?».